

Uczniowie klas trzecich na wycieczce „Szlakiem Ziemi Olkuskiej”

Ciekawość i uśmiechy na twarzy, pełna gotowość do wspólnej podróży, plecaki wypełnione przekąskami a głowy pytaniami. Piękna słoneczna pogoda wzmacniała atrakcyjność wycieczki, która w planie miała wiele ciekawych miejsc do zwiedzenia. Naszą przygodę rozpoczęliśmy od zwiedzania Muzeum Afrykanistycznego, jednego z największych w Polsce placówek muzealnych prezentujących sztukę i kulturę Czarnego Lądu. Powstało w 1971 roku dzięki darom przekazanym przez Bogdana Szczygła - założyciela placówki. Szczególne miejsce w kolekcji zajmują przedmioty związane z plemionami: Tuaregów, zwanych „błękitnymi rycerzami Sahary”, Dogonów, Bambara oraz Buszongo. Można tu oglądać sprzęty codziennego użytku, stroje, maski rytualne, instrumenty muzyczne, amulety, rzeźby i biżuterię oraz broń z różnych regionów Afryki. Ciekawostką zbiorów olkuskiego muzeum są fetysze, czyli talizmany, figurki, bądź maski, którym przypisuje się nadzwyczajną moc magiczną. Mieliśmy możliwość samodzielnie wykonać maskę. Wszyscy starali się pięknie ją pokolorować i ozdobić aplikacjami tak aby przypominały maski afrykańskie. Były przepiękne i zabraliśmy je ze sobą do domu. Po twórczej, artystycznej pracy był czas na śniadanko w pięknym ogrodzie muzealnym. Pełni sił ruszyliśmy zwiedzać i poznawać historię miasta „Srebrnym Szlakiem Gwarków Olkuskich”. Pani przewodnik przybliżyła nam historię olkuskiego górnictwa rud ołowiu i srebra. Chodząc po olkuskiej starówce odwiedza się 18 rzeźb olkuskich gwarków autorstwa znanego rzeźbiarza Jana Siuty. Każda rzeźba jest inna i nawiązuje do historii danego miejsca. Wchodzących na starówkę od zachodu wita gwarek siedzący na reliktach dawnej Bramy Sławkowskiej i trzymający herb miasta z górniczą kopaczką. Postać gwarka stojąca przy olkuskiej bazylice św. Andrzeja trzyma w ręku duży krzyż nawiązujący do srebrnego „Krzyża Gwarków”, ufundowanego w XVII wieku przez olkuskich górników. Z kolei przed budynkiem starego starostwa, gdzie na przełomie XVI i XVII wieku działała olkuska mennica, są ustawione postacie gwarków wybijających monety. Po szlaku prowadzi 131 replik dawnych monet umieszczonych w chodniku. Żegnając gwarków zrobiliśmy wiele wspólnych zdjęć pamiątkowych. Autokarem przenieśliśmy się na Pustynię Błędowską, największy w Polsce obszar lotnych piasków, leżący na pograniczu Wyżyny Śląskiej i Wyżyny Olkuskiej. Pustynia położona jest na terenie [Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd](#) przepływa przez nią głęboką doliną rzeka [Biała Przemsza](#), dzieląc ją na dwie nierówne części: mniejszą północną i większą południową. Łączny jej obszar zajmuje około 32 km² powierzchni. Zrobiła na nas ogromne wrażenie, kopania w piasku nie było końca a chłopcy zajęli się dwoma prawdziwymi działami tam stojącymi, które można było oglądać, przekręcać no i udawać żołnierzy. Widzieliśmy spadochroniarzy wypuszczonych przez samolot. Wykonywali pracę plastyczną za pomocą kleju i piasku pustynnego, którą zabraliśmy do domu. Na zakończenie wycieczki czekała na nas największa atrakcja „Jaskinia Nietoperzowa”. Jest to obszerna pozioma jaskinia, położona w malowniczej Dolinie Będkowskiej. Ma jedną z najdłuższych tras turystycznych pośród jaskiń Jury Krakowsko-Częstochowskiej. W jej wnętrzu podziwiać można przestronne sale oraz efektowne nacieki taki jak m. in. wodospad naciekowy z kapielnicą, ambony oraz olbrzymie kotły wirowe znajdujące się w stropie jaskini. Podczas wydobywania nawozu z jaskini - odchodów nietoperzy - natrafiono tu na 4000 kłów niedźwiedzia jaskiniowego! Znalaziono tu także ślady pobytu człowieka. Jaskinia Nietoperzowa dwa razy zagrała w filmach - kręcono w niej "Legendę o świętym Mikołaju", a później jej wnętrza wykorzystał Jerzy Hoffman jako scenografię do filmu "Ogniem i mieczem". W jaskini panował niezwykle klimat i chłód - 7 stopni C. Zrobiła na nas ogromne wrażenie. Po zwiedzaniu czas wolny na pięknym placu z głazami skalnymi i sztucznymi zwierzętami był dopełnieniem pięknej wycieczki. Jedliśmy kiełbaski z grilla i robiliśmy zakupy pamiątek związanych z jaskinią i nie tylko to. Powrót do domu odbywał się w fantastycznych humorach. Ta wycieczka na długo zapadnie wszystkim w pamięci. Serdecznie polecamy Ziemię Oluską do zwiedzania.

Uczniowie klas trzecich oraz wychowawczynie

Beata Sonik - Marchewka i Jolanta Nakielska